

เบ็ดราวปลาทูน่า

ปลาทูน่าเป็นสัตว์น้ำที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและเป็นที่ยอมรับในการนำมาบริโภค ปลาทูน่าเป็นปลากระดูกแข็งที่อาศัยอยู่ในมหาสมุทร อาศัยอยู่ในความลึกตั้งแต่ผิวน้ำถึงกลางน้ำ (ความลึกน้อยกว่า 500 เมตร) เป็นปลาที่มีอุณหภูมิร่างกายสูงกว่าอุณหภูมิสิ่งแวดล้อมเล็กน้อย (2-3 องศาเซลเซียส) ว่ายน้ำได้เร็วถึง 20 ไมล์ทะเลต่อชั่วโมง และปรับอุณหภูมิร่างกายตามอุณหภูมิของสิ่งแวดล้อมโดยแปรผันตามขนาด ปลาทูน่ากินปลาขนาดเล็ก ปลาหมึก รวมทั้งกุ้งเป็นอาหาร

ชนิดของปลาทูน่าสามารถแบ่งได้เป็นปลาทูน่าครีบลีโง (Yellowfin Tuna) ปลาทูน่าตาโต (Bigeye Tuna) ปลาทูน่าครีบบาว (Longfin Tuna) ปลาทูน่าครีบลีโงเงินใต้ (Southern Bluefin Tuna) ปลาทูน่าครีบลีโงเงิน (Northern Bluefin Tuna) ปลาโอแถบ (Skipjack Tuna) ปลาโอดำ (Longtail Tuna) แหล่งอาศัยของปลาทูน่าที่สำคัญได้แก่ มหาสมุทรแปซิฟิก มหาสมุทรอินเดีย ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น อุณหภูมิของน้ำ กระแสน้ำ ความขุ่นใส อาหาร พฤติกรรมอพยพย้ายถิ่น เป็นสำคัญ

การจับปลาทูน่าด้วยวิธีการทำประมงประเภทยาว อวนล้อม อวนลอย และเบ็ดราวปลาทูน่า เป็นวิธีการใช้จับปลาเพื่อเน้นปริมาณ จับปลาเป็นฝูง ปลาทูน่าที่จับด้วยวิธีการทำประมงประเภทยาวนี้ได้แก่ ปลาโอทอง แถบ ปลาทูน่าครีบลีโง ปลาทูน่าตาโต และอื่นๆ ปลาทูน่าเหล่านี้เป็นที่ต้องการของตลาด เพื่อแปรรูปเป็นปลากระป๋อง และ ปลาจืด จึงมีราคาไม่สูงนัก ส่วนการทำประมงเบ็ดราวปลาทูน่า จะเป็นการทำประมงในระดับพื้นบ้าน หรือเพื่อการกีฬา

การจับปลาทูน่าด้วยวิธีการใช้เบ็ดราว เป็นการทำประมงอีกประเภทหนึ่งที่มีเป้าหมายเพื่อจับปลาทูน่าขนาดใหญ่และมีคุณภาพดี ปลาทูน่าที่จับได้จากเบ็ดราวจะเป็น ที่ต้องการของตลาด ผู้บริโภคปลาสด จึงทำให้ มีราคาสูง มากเมื่อเทียบกับการจับด้วยวิธีประมงประเภทยาวอื่นๆ ทั้งนี้มูลค่าของปลาทูน่ายังจะ ขึ้นอยู่กับชนิดและคุณภาพของ

ปลาทูน่าชนิดนั้นๆด้วย สำหรับในประเทศไทย มีการนำเบ็ดราวปลาทูน่าเข้ามาเผยแพร่เป็นครั้งแรกในปี 2508 โดย น.ท. สว่าง เจริญผล อดีตอธิบดีกรมประมง วัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำรวจแหล่งประมงปลาทูน่า บนเรือนะรัตน์ ในขณะเดียวกันได้ให้การฝึกอบรมแก่ชาวประมงและนักศึกษาคณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้วย

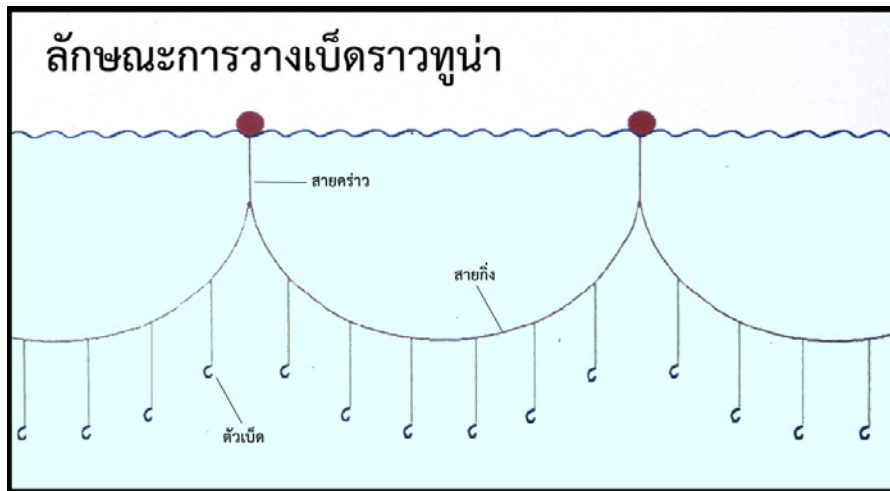
แต่ในอดีตการทำประมงชายฝั่งของไทยยังได้ผลดี และแหล่งทำการประมงเบ็ดราวปลาหน้าต้องออกไปไกลฝั่งมาก และความต้องการของ ตลาดยังไม่ มากเมื่อเทียบกับปัจจุบัน การทำประมงเบ็ดราวปลาหน้า จึงไม่เป็นที่นิยมในหมู่ ชาวประมงไทย

แต่ปัจจุบันเนื่องด้วยทรัพยากรประมงของประเทศไทยมี แนวโน้มลดลง และความต้องการของตลาดปลาน้ำจืดมีมากขึ้น จึงได้มีการส่งเสริมให้นำการทำประมงเบ็ดราวปลาหน้ามา เป็นอีกทางเลือกหนึ่ง การทำประมงเบ็ดราวปลาหน้าจะเริ่มทำกัน ตั้งแต่เช้ามีด ขึ้นแรกจะเริ่มเตรียมเครื่องมือเบ็ดพร้อมอุปกรณ์ และเหยื่อให้พร้อมก่อนถึงเวลาวางเบ็ด โดยทั่วไปจะเลือกวาง เบ็ดในทิศทางตามลมเพื่อความสะดวกในการถูเบ็ด เวลาที่ใช้

ในการวางเบ็ดจะขึ้นอยู่กับจำนวนเบ็ดที่ใช้ (เบ็ด 1,000 ตัวใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมงครึ่ง) เมื่อวางเบ็ดเสร็จจะปล่อย เบ็ดให้ลอยไปตามกระแสน้ำต่อไปอีกประมาณ 4-5 ชั่วโมง แล้วจึงทำการถูโดยใช้เครื่องกว้านสายเบ็ด การถูเริ่มที่ ด้านใต้ลม และทำการถูทวนลมขึ้นไปเพื่อความสะดวก สัตว์น้ำที่จับได้ชาวประมงจะปลดออกจากตัวเบ็ดและทำ การแช่เย็นเพื่อนำมาจำหน่ายต่อไป โดยปกติเบ็ดที่ใช้จะมีลักษณะโค้งคล้ายตัวเจ (J-Hook) ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การเสียชีวิตของเต่าทะเลที่เป็นสัตว์ที่ใกล้จะสูญพันธุ์และขึ้นอยู่ในบัญชีอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (CITES) ดังนั้น ศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ซีฟเดค) จึงได้ทดลองนำเบ็ดแบบวงกลม (Circle Hook) ซึ่งมีลักษณะกว้างเกือบเป็นวงกลม เมื่อเต่าทะเลติดเบ็ดแบบวงกลม เต่าจะไม่สามารถกลืนตัวเบ็ดเข้า ไปได้เนื่องจากความกว้างของตัวเบ็ด และเบ็ดจะเกี่ยวที่ บริเวณปากเต่าทะเลแทน ทำให้ชาวประมงสามารถปลดเบ็ด ออกได้ง่าย และเต่าทะเลจะรอดออกไปสู่ท้องทะเลอีกครั้ง มาใช้ในการทำประมงเบ็ดราวปลาหน้า เพื่อลดการ เสียชีวิตของเต่าทะเลและก่อให้เกิดการทำประมงอย่างยั่งยืน

การทำประมงเบ็ดราวปลาทูน่าไม่ใช่วิธีการทำประมงแบบใหม่ แต่เมื่อสถานการณ์ทรัพยากรในประเทศมีปริมาณลดลง หลายฝ่ายทั้งภาครัฐและเอกชนจึงหาวิธีการทำประมงทางเลือกใหม่ เพื่อการนำทรัพยากรสัตว์น้ำจากทะเลลึกมาใช้ประโยชน์เพื่อการบริโภค การทำประมงโดยเบ็ดราวปลาทูน่าจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจและเป็นการทำประมงที่ไม่ยากจนเกินไป

